Якби людям давалось [те, на що вони претендують] просто на основі їхніх тверджень, то одні люди [неправдиво] заявили б свої права на майно і життя інших... Але звинувачувач зобов'язаний навести докази, а тому, хто відкидає [пред'явлене йому необґрунтоване звинувачення], достатньо заприсягтися [Аллагом у своїй невинності]

Передається зі слів Абдуллага ібн Аббаса (нехай буде задоволений Аллаг ним і його батьком), що Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) сказав: «Якби людям давали [те, на що вони претендують] лише через їхні слова, то чоловіки заявляли б претензії на майно й життя інших. Але доказ належить позивачеві, а клятва — тому, хто заперечує».

[حسن] [رواه البيهقي وغيره هكذا وبعضه في الصحيحين]

Пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) роз'яснив, що якби людям давалося лише за їхніми заявами без доказів та підтверджень, то одні люди стали посягати на права, майно та на життя інших. Однак, на позивача покладається обов'язок надати доказ для підтвердження того, що він вимагає. А якщо у нього немає доказів, то позов передається відповідачу, і якщо той заперечує свою вину, то йому достатньо заприсягнутися Аллагом для свого виправдання.

http://sunnah.global/hadeeth/uk/show/66532